Η ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ ΠΑΕΙ ΣΥΝΝΕΦΟ

Δημοσιεύθηκε από kris - 31/01/2010 03:41

30/01/2010
Φάρμακα: Η συνταγή της κερδοσκοπίας(ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ)

Της ΝΤΑΝΙ ΒΕΡΓΟΥ

Θα γλιτώναμε 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ από τη φαρμακευτική δαπάνη, η οποία σήμερα αγγίζει τα 8 δισεκατομμύρια ευρώ και μεταφράζεται στο 2,7% του ΑΕΠ, τη στιγμή που οι υπόλοιπες χώρες της ευρωζώνης δαπανούν λιγότερο του 1,5%.

Εχουμε μία αγορά δισεκατομμυρίων ευρώ, όπου τα αντίγραφα πωλούνται στην ίδια τιμή με τα πρωτότυπα βάσει του νόμου, ο ανταγωνισμός δεν επιτρέπεται, τα φάρμακα κυκλοφορούν με brand names και όχι απλώς με τη δραστική ουσία, με ενδιάμεσους που παίρνουν ποσοστά για να προωθήσουν προϊόντα, με γιατρούς και νοσοκομεία, συνεργάτες, και χωρίς εικόνα για το πού, ποιος πουλάει τι. Η μηχανοργάνωση, που, όπως λέει η διεθνής εμπειρία, θα μείωνε κατά 30% τις δαπάνες στα φάρμακα, παραμένει άγνωστη λέξη.

Η χώρα μας έχει γεμίσει μικρές εταιρείες αντιγράφων. Αυτή τη στιγμή περισσότερες από 150 εταιρείες στη χώρα μας έχουν ουσιωδώς όμοια- αντίγραφα φάρμακα, με μηδενική προστιθέμενη αξία, ελάχιστες θέσεις εργασίας, μόνον ιατρικών επισκεπτών που κυνηγούν τους γιατρούς.

Ολες πιέζουν τους γιατρούς να συνταγογραφούν το δικό τους σκεύασμα, δίνοντάς τους 10 ευρώ για κάθε ένα, σύμφωνα με ανθρώπους που γνωρίζουν καλά τον χώρο του φαρμάκου.

Οι μικρές εταιρείες παίρνουν τις δραστικές ουσίες φαρμάκων, των οποίων η πατέντα έχει λήξει, κυρίως από την Ινδία, τα πηγαίνουν στην Ιταλία, όπου βαφτίζονται ευρωπαϊκά, και στη συνέχεια τα κυκλοφορούν στη χώρα μας. Δεδομένου ότι κάθε νέο φάρμακο, σε αναγνώριση της επένδυσης της παρασκευάστριας εταιρείας του για την καινοτομία, κατοχυρώνεται διεθνώς για δέκα συν ένα χρόνια, μόνο μόλις λήξει η πατέντα του μετά 11 χρόνια επιτρέπεται η κυκλοφορία αντιγράφων.

Ολοι μπορούν

Για να κυκλοφορείς φάρμακα στη χώρα μας μέχρι το 2004 απαιτούνταν να έχεις εργοστάσιο. Ο νόμος Κακλαμάνη το 2004 άλλαξε τα πράγματα. Μέχρι τότε υπήρχαν 127 εταιρείες που κυκλοφορούσαν φάρμακα στη χώρα μας. Σήμερα, 6 χρόνια αργότερα, είναι 297. Από αυτές, 22 είναι οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες, 5 είναι Ελληνες παραγωγείς, στους οποίους έχει απομείνει το 9% της αγοράς, και όλο το υπόλοιπο κομμάτι είναι εταιρείες που δημιούργησαν ως επί το πλείστον πρώην ιατρικοί επισκέπτες.

Δεν είναι επομένως τυχαίο ότι πολλοί βρίσκουν την κυκλοφορία αντιγράφων φαρμάκων στη χώρα μας μία πολύ καλή και κερδοφόρα ιδέα.

Μία τέτοια μικρή εταιρεία που δεν κυκλοφορεί περισσότερα από 10 αντίγραφα φάρμακα, είναι και η εταιρεία που όπως αποκάλυψε η «Ε» (4 και 5/1/2010) διέθετε εκτεταμένη λειτουργία μηχανισμού προώθησης συγκεκριμένων φαρμάκων μέσω δημόσιων και ιδιωτικών νοσοκομείων, ο οποίος δεν αποκλείεται να είχε στηθεί εντός του υπουργείου Υγείας, με τη συνδρομή διοικητών και γιατρών.

Τα reports δε με τις λεπτομερείς πληροφορίες για φαρμακοποιούς σε δημόσια νοσοκομεία που ...δεν

συνεργάζονται αλλά και διοικητές νοσοκομείων οι οποίοι προσεγγίζονταν για την προώθηση των φαρμάκων, αποστέλλονταν στον συνέταιρο της φαρμακευτικής εταιρείας, ο οποίος είναι γνωστός στον χώρο του φαρμάκου, αφού προ δεκαετίας τον αναζητούσε ο Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων διότι κυκλοφορούσε μη εγκεκριμένες από τον οργανισμό ασπιρίνες σε φαρμακεία των Δωδεκανήσων!

Οι μικρές εταιρείες, όπως αυτή που εντόπισε η «Ε» να έχει στήσει ολόκληρο μηχανισμό, επιλέγουν φάρμακα που μπορεί εύκολα να φορτώσει ένας γιατρός σε μία συνταγή. Η ομεπραζόλη, για παράδειγμα, η οποία προστατεύει το στομάχι, υπερσυνταγογραφείται: για έναν πόνο στο γόνατο ο ορθοπεδικός συνταγογραφεί ένα αντιφλεγμονώδες και δύο κουτάκια ομεπραζόλης, για να προστατευτεί το στομάχι. Οπωσδήποτε δεν χρειάζονται όλοι προστασία για το στομάχι. Ο γιατρός μπορεί να ενημερώσει τον ασθενή για την πιθανή ενόχληση του στομάχου και να του προτείνει να τον αναζητήσει ώστε να του συνταγογραφήσει την ομεπραζόλη.

Αντ" αυτού, η ομεπραζόλη συνταγογραφείται, και μάλιστα εις διπλούν, από την αρχή. Εν τω μεταξύ το αντιφλεγμονώδες κοστίζει 3,37 ευρώ και τα δύο κουτιά ομεπραζόλης 66 ευρώ, αφού όλες οι εταιρείες αντίγραφων στη χώρα μας κυκλοφορούν κουτιά που περιέχουν 28 κάψουλες και όχι 14, όπως το πρωτότυπο φάρμακο, άλλο ένα τρικ για να μεγαλώσει το κόστος.

Το συνολικό κόστος για το ασφαλιστικό σύστημα για έναν πόνο στο γόνατο είναι 69,41 ευρώ, με το μεγαλύτερο κομμάτι να πληρώνεται για την πιθανή προστασία του στομάχου! Σε κάθε περίπτωση ο γιατρός θα πάρει για κάθε κουτί ομεπραζόλης 10,5 ευρώ. Στην Ευρώπη στις τέσσερις ομεπραζόλες οι δύο είναι δώρο. Επιπλέον το προηγούμενο στομαχοπροστατευτικό της ομεπραζόλης, η ρανικιδίνη, που στη χώρα μας κοστίζει 7,52 ευρώ, στην Ευρώπη δεν το βρίσκεις παραπάνω από 4,07 ευρώ.

Κάθε χάπι συμβαστατίνης, που αντιμετωπίζει χοληστερίνη και τριγλυκερίδια, κοστίζει 1,29 στη χώρα μας, τη στιγμή που ο μέσος όρος της ευρωζώνης είναι 0,34 ευρώ. *

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1ο

Τα πρωτότυπα χάπια στομαχοπροστασίας και θεραπείας του ελικοβακτηριδίου και του έλκους πωλούνταν 22,52 ευρώ στη χώρα μας πριν από τη λήξη της πατέντας τους. Σήμερα πωλούνται προς 18,76 ευρώ και την ίδια τιμή έχει καθένα από τα 46 (!) αντίγραφά τους. Αυτή τη στιγμή, για να αγοράσει κάποιος ένα κιλό ομεπραζόλης, της δραστικής ουσίας του φαρμάκου, από την Astra Zeneca που πρωτοκυκλοφόρησε την εν λόγω θεραπεία χρειάζεται 1 εκατομμύριο ευρώ. Το ινδικό αντίστοιχο πωλείται με το ζόρι 200.000. ευρώ. Το κουτί με τα 14 αντίγραφα χάπια που κοστίζει το πολύ 2,30 ευρώ στην x εταιρεία παίρνει τιμή 18,76 ευρώ στη χώρα μας.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2ο

Η γερμανική εταιρεία Boehringer Ingelheim, που κυκλοφόρησε το zantac, αναγκάστηκε εν μια νυκτί να μειώσει την τιμή του φαρμάκου κατά 69%. Το έκανε την ημέρα που έληξε η πατέντα, προκειμένου να μη χάσει μερίδιο της αγοράς και μόνο για τη Βρετανία, όπου ο ανταγωνισμός είναι ανοιχτός. Στη χώρα μας από τον νόμο η τιμή του πρωτότυπου φαρμάκου θα έπεφτε μόνο κατά 20% και οι τιμές των αντιγράφων θα κρατούνταν και αυτές ψηλά, στο ίδιο επίπεδο.

==========